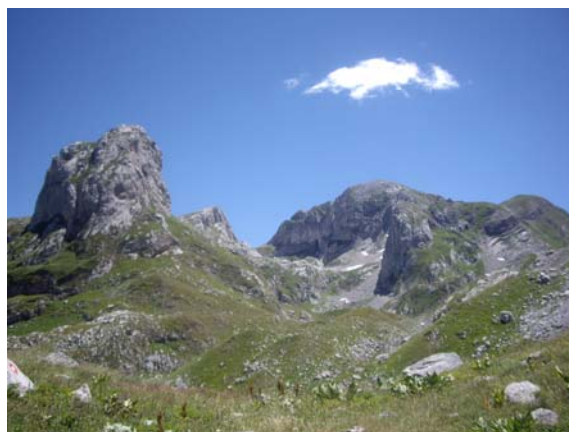
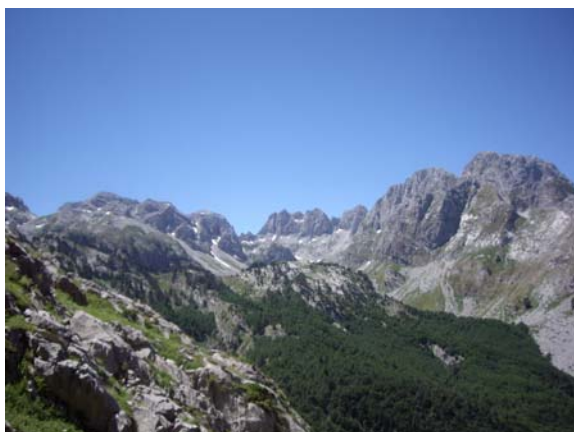

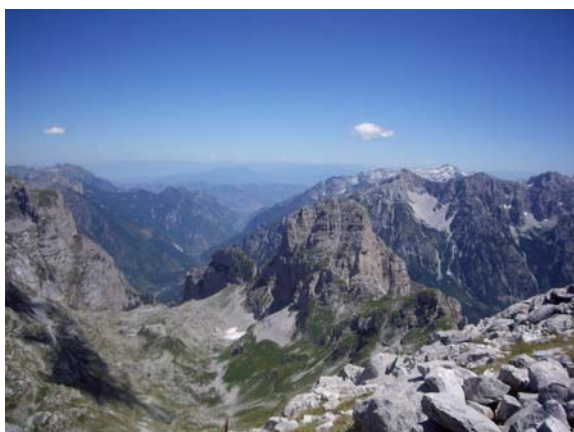
Sam u Prokletijama (početkom jula 2007.)

Bio sam za vikend na Prokletijama: na Maja Rosit i Maja Jezerce, solo, u sopstvenoj režiji. E, sada se tu otvaraju neka stara pitanja, a vezana za opasnosti koje sa sobom nosi individualno planiranje... No, (ne)potpuno svestan problema koje mogu imati dok sam koračam prokletijskim zabitima, naoružan izvesnim strahovima i povećanom dozom opreznosti, ali, ma kako neskromno zvučalo, i velikim samopouzdanjem i energijom, krenuo sam u petak uveče ka dolini Ropojane i bivšoj karauli u Zastanu.

Stigao sam rano ujutru u Vusanje a onda 5-6 km do karaule. Od ljudi, za ta dva dana boravka u planini, sreo sam samo dvoje Čeha (oni su isli nekim svojim putem?!), kao i dve zmiје i jednu lisicu.

Od Zastana sam išao na Maja Rosit (2524 m), a vreme fenomenalno! Sa vrha predivni pogledi na skoro čitave albanske Prokletije; retko sam kada doživeo da se toliko daleko i tako mnogo može videti! Prokletije - to je mesto neopisive lepote! Računam: ovo mi je deveti put da idem tamo u poslednje dve godine! I mogao bih još stotinu puta i uvek je kao prvi put!? A nije da se nije išlo i na druga mesta: i Himalaji, i Andi, i Alpi ...

Biti sam noću na Prokletijama, moram priznati, i nije tako opuštana varijanta. No, zimus sam vec dve noći proveo sam na tom istom mestu, pa je sada bilo mnogo lakše.

Ujutru, pravo na Maja Jezerce. Staza je većim delom markirana. Prvo vodi kroz šumu, pa kada se predje granica pored šest predivnih jezeraca; od 1950 mnv kreće veliki snežnik – blago strm koji traje oko 2 km, zatim ivicama strmina do prevoja na 2250 m odakle se pruža veličanstven pogled na dolinu Valbone. Odatle kreće i završni uspon na sam vrh: kroz stene levo-desno, zatim neprijatni strmi sipar kroz koji kad se ide ima se utisak da se hoda u mestu, onda krušljivi kuloar i još malo ... pa na Maja Jezerce (2694 m). Najviši vrh Prokletija i Albanije. A vreme opet od Boga dato!

GPS pokazuje 2700 m, 10 km od Zastana ...

U povratku se kupam u Njenom jezeretu, oko jezereta hiljade leptirica ...

Onda povratak u Zastan, pa peške do Gusinja i tako ...

I, tako, jedan nezaboravan vikend na Prokletijama... Zahvalan sam Bogu što mi je dao priliku da ostvarim ovako neposredan kontakt sa prirodom! Bilo je to osećanje neopisive sreće u ova dva dana! Više od toga čoveku nije potrebno.

Dobrica Dabović